

Lidé zachycení ve víru času

Je smutnou skutečností, že každý den zmizí z našeho světa nespočet osob. Někteří unikají před zákonem, jiní opouštějí násilnický vztah, aby začali nový život. Děti utíkají z domova a mizí v hrozivém světě drog a prostituce. Někteří lidé mají smůlu, že se ocitnou na nesprávném místě v nesprávný čas, setkají se s násilím a již nikdy je nikdo neuvidí. Pak ovšem existují také případy tajemných zmizení, která nenabízejí žádné snadné vysvětlení. Občas se prostě zdá, jako by někteří lidé najednou zmizeli z povrchu zemského. Jsou všechny tyto případy oběťmi únosců a vrahů? Anebo je možné, že jsou to oběti přirozených událostí, jimž moderní věda zatím pramálo rozumí? Co se opravdu stalo těmto nešťastným jedincům?

Fyzici a jiní vědci se při snaze vyřešit tajenku času obracejí k technologii a přehlížejí možnost, že se občas zdánlivě zboří hranice času a prostoru.

Po staletí existuje nespočet příběhů o tajemných zmizeních a občasných znovuoživeních. Lidé, zvířata, a dokonce i auta a budovy zmizely a již je nikdy nikdo neviděl. Téměř se zdá, jako by se občas někde objevila díra v čase a prostoru. Ti, kdo měli smůlu a zrovna se v takové oblasti nacházeli, zmizeli z našeho světa. Někteří z nich se téměř okamžitě vrátí zpátky, ale zjistí, že se nacházejí stovky kilometrů od místa, z něž zmizeli. Jiní takové štěstí nemají a jsou místo toho přemístěni dimenzemi času a možná se znovu objeví o měsíce či roky později.

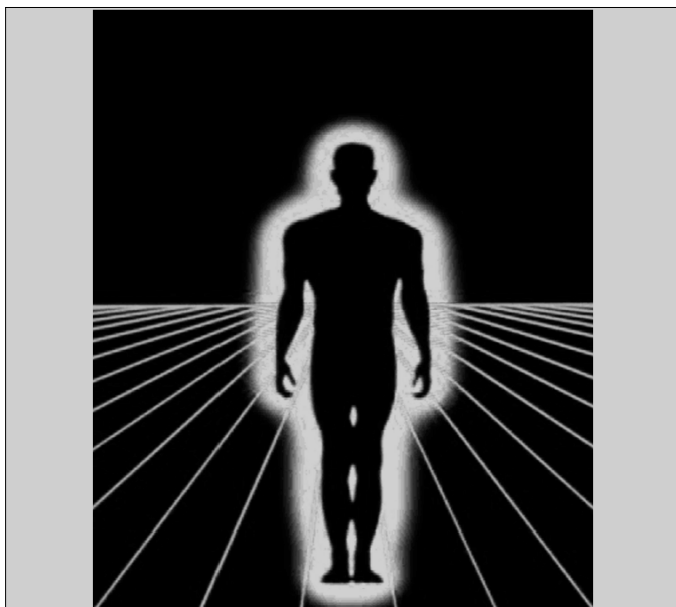
John Keel popsal nespočet zvláštních zmizení a znovuobjevení ve své knize *Our Haunted Planet* (Naše strašidelná planeta). 24. října roku 1967 seděl Bruce Burkan na autobusovém nádraží v Newarku ve státě New Jersey. Měl na sobě levný oblek a v kapse přesně sedm centů. Vůbec nevěděl, co tam dělá, ani si nemohl vzpomenout, co se s ním dělo poslední dva měsíce.

22. srpna roku 1967 šli Burkan a jeho přítelkyně na pláž v asburském parku ve státě New Jersey. Burkan poslal přítelkyni napřed a šel vhodit mince do parkovacího zařízení. Na sobě měl pouze plavky. Když se stále nevracel, vydala se ho přítelkyně hledat. Našla pouze zamčené auto, ale po Burkanovi nebyla nikde ani stopa.

Burkanova rodina vyhlásila veřejné pátrání, a když nikdo na nic nepřišel, uspořádali na jeho památku nakonec pohřeb, protože si mysleli, že je mrtvý. Poté, co se nakonec znovu objevil, řekl reportérům: „Dělá mi vážné starosti, že ačkoliv mám jasně zrzavé vlasy, nikdo mě přes veškerou publicitu nepoznal. Kde jsem tedy celou tu dobu byl?“

Sedm dní před Burkanovým dosud neobjasněným zmizením odešel ze své kanceláře společnosti Polaroid v Bostonu ve státě Massachusetts sedmatřicetiletý výzkumník Paul T. MacGrego a vydal se směrem ke kempu Kirby, kde byla jeho rodina právě na dovolené. Nikdy tam ovšem nedojel. O měsíc později vešel na policejní stanici v Buffalu ve státě New York, kde policistům oznámil, že neví, kdo je. Jeho identitu zjistili díky cedulkám na oblečení a rytině na jeho snubním prstenu. Lékaři v Meyerově nemocnici ho vyšetřili a usoudili, že trpí amnézií.

Jaké trauma utrpěli tito muži, že jim navodilo ztrátu paměti? Každý rok oznamují média případy lidí, kteří se zjevili bez známky paměti a nevěděli, kdo jsou a odkud přišli. Tyto oběti ztráty paměti často po opětovném nalezení své identity zjistí, že byli někde pryč celé měsíce, či dokonce roky, a to stovky kilometrů od místa, kde byli viděni naposledy. Obyvatel Londýna se najednou ocitne v Jižní Africe. Dívka z Clevelandu se probudí a zjistí, že je v Austrálii. Nezaměstnaný švédský mlékař se najednou nachází na golfovém hřišti na odlehlém ostrově v rekreační oblasti pro boháče. Žádný z nich nemá ani ponětí, jak se dostal tak daleko od domova.

Tajemná zmizení, předměty vynořující se odnikud, zjevení se lidí, budov, či dokonce celých měst, jež jsou zdánlivě ustrnulá v čase. To vše nám ukazuje, že čas se nemusí pohybovat přímým směrem k budoucnosti.

Danyino zmizení

V knize *The Haunted Universe* (Strašidelný vesmír) píše autor D. Scott Rogo: „Není nutné podotýkat, že náhodný čtenář asi nebude oslněn případy záhadných zmizení. Mohu jen dodat, že až do roku 1970 bych jimi nebyl oslněn ani já sám. Měl jsem názory jako mnoho ostatních a klidně jsem se dokázal spokojeně usadit s přesvědčením, že každý z těchto nevysvětlitelných případů bude mít nakonec zcela obyčejné vysvětlení.“

Rogův názor na podivná zmizení změnila žena jménem Danya. Rogo napsal, že se jednalo o vcelku nešťastnou dívku, jež měla zálibu v randění s muži, ráda chodila na večírky a občas užívala drogy. Rogo ji poznal v roce 1970, když se s ní spřátelil jeho známý jménem Mark. Danya a Mark spolu trávili pár týdnů v malém domku na velkém pozemku na periferii Los Angeles.

Jednou v noci v srpnu roku 1970 šla Danya na večírek a v Markově domě nechala skupinku přátel. Danya se vracela ve čtvrt na jednu v noci. Lidé v domě slyšeli, jak na ulici bouchly dveře od auta, a když vyhlédli z okna, viděli obrys Danyiny postavy kráčející směrem k nim. Posadili se a čekali, až přijde, ona však nikdy nedorazila. Prostě na té zhruba padesát metrů dlouhé cestě k domu najednou zmizela.

Její zmizení nemělo žádné logické vysvětlení. Ačkoliv byl obrys její postavy rozmazaný, lidé v domě ji jasně poznali. Když byli kontaktováni přátelé, kteří ji ten večer vezli domů, přísahali, že ji vyložili před domem, a než odjeli, dívali se, jak jde k domu. Nechala v domě všechny své věci a opustila svou nejlepší kamarádku a souputnici, jež tam s ní také bydlela.

Co se stalo lidem jako Danya? Je jasné, že někam zmizeli. Protože je již nikdy nikdo neviděl, můžeme alespoň předběžně usoudit, že bylo jejich zmizení nepřirozené, že vstoupili či byli přemístěni do jiného času a prostoru. Mají podobný osud také stovky lidí, kteří tajemně zmizí každý rok? Je možné, aby byli tito lidé obětmi nějakého druhu posunu či díry v čase? Pokud je to pravda, existují nějaké zprávy o jejich znovuoživení?

Opakovaně se zjevující ženich

Spisovatel John Macling uvádí ve své knize *Orbits of the Unknown* (Oběžné dráhy neznáma) velice zvláštní případ otce Litvinova, který těsně před půlnocí jednoho večera roku 1933 otevřel dveře kostela, aby dovnitř vpustil mladíka v kvalitních kalhotách po kolena, jenž měl ve tváři výraz hrůzy.

Když se knězi podařilo mladíka uklidnit, vyslechl si od něho neuvěřitelný příběh. Mladík se představil jako Dmitri Girškov a tvrdil, že se měl ten den ženit.

Na cestě do kostela se zastavil na hřbitově, aby navštívil hrob svého kamaráda z dětství. Když na něho u hrobu vzpomínal, vystrašil ho najednou jeho duch. Dmitri popisoval, že to bylo jako ve snu. Najednou prý neslyšel zpěv ptáků ani necítil větřík vanoucí na náhrobcích. A pak obraz jeho přítele zase zmizel stejně nečekaně, jako se zjevil. Dmitri si najednou uvědomil, že je už tma, a když kráčel zpět ke své vesnici, byl v šoku z toho, jak se v sibiřském městečku všechno změnilo.

Poté, co Dmitri skončil svůj zvláštní příběh, utekl z kostela a zoufale volal, že musí najít svou rodinu, přátele a nevěstu. Otec Litvinov za ním vyběhl ven a tam si povšiml podivného světla a šedé mlhy, jež najednou obklopila kostel. Vmžiku uviděl, jak mladík zmizel do noci stejně rychle, jako se objevil.

Kněze celý příběh zajímal, a tak si prohlédl staré farní záznamy a zjistil, že během posledních dvou set

let viděli téhož chlapce, jenž očividně přišel z minulosti, dva knězi a ředitel školy.

Litvinov nakonec objevil jméno Dmitri Girškov a záznamy o mladíkovi, který se v roce 1746 v den své svatby vydal navštívit hrob svého kamaráda a zmizel. Co se mu přihodilo? Natrefil tento nešťastník na díru v čase a byl od té doby neustále vracen zpět? Pokud je to tak, jaký je jeho konečný osud? To nikdo neví, nicméně od roku 1933 již o nešťastném ženichovi ztraceném v čase neexistuje žádný další záznam.